Lieta Nr. A42604107
A-1345-09/22

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 23.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese T.Jefremova,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *M.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *M.G.* (pers.kods */personas kods/*) sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007. gada 28.augusta lēmuma Nr.D57/10-6 1792 atcelšanu un nodarīto zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 1004,42 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] 2007. gada 29. jūlijā tika nofiksēts, ka transporta līdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ir novietots stāvēšanai pie */adrese/*. nama, Rīgā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 135.3. punkta (Aizliegts apstāties un stāvēt uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem) nosacījumus, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}. panta piektās daļas 4. punktā. Par pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors *O.V.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.D57 105217332, ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43^{2}.panta pirmās un trešās daļas nosacījumus un 2006. gada 7. marta Ministru kabineta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus.

M.G. (turpmāk arī – pie administratīvās atbildības sauktā persona) administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.D57 105217332 apstrīdējis Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas (turpmāk – atbildētāja) priekšniekam.

Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas (turpmāk – RPP CPN) priekšnieks 2007. gada 28. augustā pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/1792, ar kuru nolēma atstāt negrozītu inspektora *O.V.* 2007.gada 29.jūlijā pieņemto lēmumu par administratīvā soda

piemērošanu (turpmāk – Lēmums). Lēmums pamatots ar tālāk minēto.

[1.1] Lietā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi tika izpētīti lietas apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, jo tika konstatēts administratīvā pārkāpuma fakts. Pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. Ceļu satiksmes noteikumu 135.3. punktā ir noteikts, ka ir aizliegts apstāties un stāvēt zem tiltiem. Tādējādi lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts Ceļu satiksmes noteikumu 135.3. punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149^{10}.panta piektās daļas 4.punktā.

[1.2] Par LAPK $149.^{10}$ panta piektās daļas pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – Ls 10,00. Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un pamēru. Tādējādi, ņemot vērā LAPK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods Ls 10,00 apmērā.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 10. septembrī saņemta sūdzība par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2007. gada 28. augusta lēmumu Nr.D57/10-6/1792.

2009. gada 13. oktobra tiesas sēdes laikā pie administratīvās atbildības sauktā persona iesniedza pieteikuma papildinājumus, kuros lūdza noteikt atlīdzinājumu par nodarītajiem zaudējumiem un morālo kaitējumu Ls 1004,42 apmērā.

Sūdzība un tās papildinājumi pamatoti ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Sods tika piemērots saskaņā ar LAPK 149^{10}. panta piektās daļas 4. punktu – par stāvēšanu uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem vai zem tiem.

[2.2] Pie administratīvās atbildības sauktā persona norāda, ka viņa darbības nevar tikt kvalificētas kā stāvēšana, bet gan kā apstāšanās, kas saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.4. punktu ir – transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā.

[2.3] Pie administratīvās atbildības sauktā persona bija apstājusies, lai uzņemtu pasažieri un kravu. Pie administratīvās atbildības sauktā

persona izkāpa no automašīnas, lai atietu no tās apmēram 10 metrus un palīdzētu pasažierim atnest uz automašīnu kravu. Apstāšanās laiks nepārsniedza 5 minūtes. Tajā brīdī, kad pie administratīvās atbildības sauktā persona ar pasažieri atgriezās pie automašīnas, piebrauca ceļu policija, nofotografēja automašīnu, un neskatoties uz *M.G.* iebildumiem sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu.

[2.4] Tā kā pie administratīvās atbildības sauktās personas darbības ir kvalificējamas kā apstāšanās nevis stāvēšana, iestāde, veicot pārkāpuma kvalifikāciju, ir piemērojusi nepareizu LAPK normu un šī iemesla dēļ administratīvais akts ir atzīstams par prettiesisku.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 9. oktobrī saņemts atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes - RPP CPN paskaidrojums par sūdzību. RPP CPN sūdzību neatzīst, balstoties uz lēmumā izteiktajiem argumentiem, papildus paskaidrojot, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40. punktu par stāvēšanu tiek uzskatīta transportlīdzekļa apturēšana:

1) ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā;

2) ja tā nav saistīta ar kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā;

3) uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes:

3.1) ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā;

3.2) ja tā ir saistīta ar kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka transportlīdzekļa stāvēšana ir transportlīdzekļa jebkura apturēšana neatkarīgi no apturēšanas laika. Tajā pašā laikā, likumdevējs ir noteicis trīs izņēmuma gadījumus, kad transportlīdzekļa apturēšana nav uzskatāma par stāvēšanu. Šie izņēmuma gadījumi ir saistīti ar konkrētu aktīvu darbību veikšanu, t.i. pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, vai kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā. Lai konstatētu attiecīgo izņēmuma gadījumu, ir jākonstatē, ka no transportlīdzekļa izkāpj vai iekāpj pasažieri vai transportlīdzeklī iekrauj vai izkrauj kravu. Attiecīgas darbības netika konstatētas, līdz ar ko, pamatoti tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums un pieņemts lēmums.

[4] Tiesas sēdē pie administratīvās atbildības sauktā persona uzturēja iesniegto sūdzību pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem un papildus tiesas sēdes laikā iesniedza pieteikuma papildinājumus, kurā lūdza atlīdzināt Lēmuma rezultātā radušos mantiskos zaudējumus Ls 4,42 apmērā, kā arī atlīdzināt Lēmuma rezultātā nodarīto morālo kaitējumu Ls 1000 apmērā.

[5] Atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē nebija ieradies. Tiesā netika saņemts lūgums par lietas skatīšanu bez atbildētāja klātbūtnes vai tiesas sēdes atlikšanu. Tiesa uzskatīja par iespējamu izskatīt lietu bez iestādes klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Noklausoties pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[7] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi.

[7.1] 2007. gada 29. jūlijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors *O.V.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.105217332 par to, ka transportlīdzeklis Chrysler, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, novietots stāvēšanai Rīgā, */adrese/*, zem tilta (lietas 5. lapa), konstatējot LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punkta pārkāpumu un piemērojot administratīvo sodu Ls 10 apmērā.

[7.2] 2007. gada 29. jūlijā plkst. 11:33 pārkāpuma vietā uzņemta fotogrāfija (lietas 21. lapa).

[7.3] 2007. gada 17. augustā pie administratīvās atbildības sauktā persona apstrīdēja 2007. gada 29. jūlija administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.105217332 (lietas 8. lapa).

[7.4] 2007. gada 28. augustā Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/1792, ar kuru nolēma atstāt negrozītu inspektora *O.V.* 2007.gada 29.jūlijā pieņemto lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, kurš bija ietverts administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.D57 105217332 (lietas 10.-11. lapa).

[8] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.3.punktu aizliegts apstāties un stāvēt uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem.

Saskaņā ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktu par stāvēšanu uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem vai zem tiem uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Līdz ar to personai var piemērot administratīvo atbildību atbilstoši LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktam, ja ir pierādīts, ka persona ir novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai uz tiltiem, estakādēm, ceļa pārvadiem un zem tiem.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40. punktu stāvēšana ir transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu

transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

[9] Tiesa vērtē, vai pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās 2007.gada 29.jūlija administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.105217332 norādītajā vietā un laikā ir LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona bija novietojusi transportlīdzekli zem tilta *(lietas 21.lapa)*. Fotogrāfijā ir redzams, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis 2007.gada 29.jūlijā plkst. 11:33. stāv zem tilta. Lietas materiālos nav vēl citu papildus fotogrāfiju, kas apliecinātu, ka minētās automašīnas stāvēšanas laiks minētajā vietā pārsniedz piecas minūtes. Lietas materiālos nav arī policijas amatpersonas, kas ir sastādījusi minēto administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu dienesta ziņojuma par minēto notikumu.

Tiesa uzskata, ka policijas darbiniekam bija jāfiksē laiks, kas pierādītu, ka personas transportlīdzeklis ir stāvējis zem tilta ilgāk kā 5 minūtes pirms policijas darbinieks uzsāka sastādīt protokolu. Tā kā tas nav ticis izdarīts, tiesai pastāv šaubas par to, cik ilgi transportlīdzeklis Chrysler ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* atradās */adrese/* zem tilta 2007.gada 29.jūlijā plkst. 11:33.

2009.gada 14.septembrī tiesa nosūtīja Rīgas Domes Pašvaldības policijai vēstuli Nr.A1345-09/22/23400 ar lūgumu, ja lietā atrodas vēl kāda fotogrāfijas vai Rīgas pašvaldības policijas inspektora *O.V.* dienesta ziņojums, līdz 2009.gada 13.oktobrim iesniegt tiesai to apstiprinātas kopijas. Tiesa nav saņēmusi atbildi uz minēto vēstuli.

Tiesa konstatē, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas rīcībā esošajā administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā nav norādīts minētā protokola sastādīšanas laiks (lietas 5.lapa), savukārt atbildētāja tiesā iesniegtajā protokola – paziņojuma apliecinātajā kopijā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums tika sastādīts plkst.11:41. (lietas 22.lapa). Tiesas ieskatā kritiski ir vērtējams fakts, ka RPP CPN iesniegtajā pārkāpuma protokolā – paziņojumā ir norādīts minētā pārkāpuma izdarīšanas laiks, savukārt, pie atbildības sauktās personas iesniegtajā protokola-paziņojuma eksemplārā, kas tiesā ir iesniegts oriģinālā, šādas atzīmes nav. Proti, tiesa uzskata, ka minētā atzīme nav izdarīta administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī, kad tika sastādīts minētais protokols-paziņojums, bet gan atzīme par pārkāpuma izdarīšanas laiku tika izdarīta vēlāk.

No augstākminētā tiesa secina, ka lietas materiālos nav pietiekošu pierādījumu, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas vadītais transportlīdzeklis 2007.gada 29.jūlija administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.105217332 norādītajā vietā un laikā zem tilta ilgāk kā piecas minūtes. Konkrētajā gadījumā ir acīm redzami, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas vadītais transportlīdzeklis ir apstājies zem tilta. Savukārt par apstāšanos zem tilta administratīvā atbildība ir paredzēta LAPK 149.[10] panta pirmās daļas 5.punktā, kas nav piemērots. Tādējādi pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās nav saskatāms tas administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kuru viņai ir piemērots administratīvais sods.

Administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību krimināls fērai, ir pielīdzināma krimināllietai *(sk. Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu lietā „Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta otrās daļas un 280.panta pirmās daļas 4.punkta daļā, kas nosaka, ka tiesas spriedums lietā par amatpersonas lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu ir galīgs, un Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.panta ceturtās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89., 91. un 92. pantam, kā arī 1950.gada 4.novembra Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantam")*. Līdz ar to, izlemjot jautājumu par pārkāpēja vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija - nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam).

Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīts LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktā noteiktais administratīvā pārkāpuma sastāvs pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās 2007.gada 29.jūlija administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.105217332 norādītajā vietā un laikā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa secina, ka atbildētājs ir nepareizi noteicis administratīvā pārkāpuma sastāvu un ir kļūdījies materiālo tiesību normu piemērošanā.

Ievērojot to, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas darbībās nav LAPK 149.[10] panta piektās daļas 4.punktā noteiktā administratīvā pārkāpuma sastāva, Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

[10] Pie administratīvās atbildības sauktā persona tiesas sēdes laikā iesniedza sūdzības papildinājumus, kurā lūdza atlīdzināt Lēmuma rezultātā radušos mantiskos zaudējumus Ls 4,42 apmērā, kā arī atlīdzināt Lēmuma rezultātā nodarīto morālo kaitējumu Ls 1000 apmērā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 93.panta pirmo, otro un

trešo daļu iesniedzot iesniegumu par administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu, vienlaicīgi var prasīt atlīdzinājumu. Ja administratīvo aktu vai faktisko rīcību var pārsūdzēt tiesā bez apstrīdēšanas vai ja zaudējumus vai kaitējumu nodarījusi augstāka iestāde apstrīdēšanas procesā, pieteikumā par administratīvā akta vai faktiskās rīcības pārsūdzēšanu vienlaicīgi var prasīt arī atlīdzinājumu. Ja atlīdzinājums nav prasīts vienlaicīgi ar administratīvā akta vai faktiskās rīcības apstrīdēšanu vai pārsūdzēšanu, iesniegumu par atlīdzinājumu var iesniegt iestādei, kas nodarījusi zaudējumus vai kaitējumu. Atlīdzinājumu iestādei var prasīt, ja ir pabeigta attiecīgās administratīvās lietas izskatīšana pēc būtības (ir stājies spēkā augstākas iestādes lēmums, un tas nav pārsūdzēts, ir stājies spēkā tiesas spriedums vai arī tiesvedība lietā ir izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282.panta 7.punktu). Uz iesniegumu par atlīdzinājuma izskatīšanu attiecināmi šā likuma noteikumi par administratīvo aktu.

No augstākminētā izriet, ka prasījumam par atlīdzinājumu pastāv noteikta lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība, tas ir, atlīdzinājums ir jāpieprasa iestādei, kas ir nodarījusi minētos zaudējumus vai kaitējumu, un iestādes atteikums piešķirt atlīdzinājumu ir pārsūdzams tiesā.

Pie administratīvās atbildības sauktā persona nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka prasījumam par atlīdzinājumu ir ievērota lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība, kā arī minētais fakts neizriet no pieteikuma papildinājumu teksta un no *M.G.* paskaidrojumiem tiesas sēdē.

No augstākminētā tiesa secina, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona prasījumam atlīdzināt Lēmuma rezultātā radušos mantiskos zaudējumus Ls 4,42 apmērā, kā arī atlīdzināt Lēmuma rezultātā nodarīto morālo kaitējumu Ls 1000 apmērā nav ievērojusi lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 278.panta 1.punktu tiesa atstāj pieteikumu bez izskatīšanas, ja pieteicējs nav ievērojis likumā noteikto lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 281.pantu ja pieteikums atstāts bez izskatīšanas, pieteicējs var no jauna iesniegt pieteikumu tiesā, ievērojot likumā noteikto kārtību.

No augstākminētā tiesa secina, ka pie administratīvās atbildības sauktās personas prasījums par Lēmuma rezultātā radušos mantisko zaudējumu Ls 4,42 apmērā atlīdzinājumu, kā arī Lēmuma rezultātā nodarītā morālā kaitējuma Ls 1000 apmērā atlīdzinājumu ir atstājams bez izskatīšanas, jo nav ievērota likumā noteiktā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

[11] Vienlaikus ar administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu pieteicējs ir vēlējies saņemt atpakaļ samaksāto sodu administratīvā pārkāpuma lietā – Ls 10.

Naudas sodu pieteicējs nomaksājis 2007.gada 6.augustā Ls 10 apmērā saskaņā ar 2007.gada 29.jūlija protokolu paziņojumu Nr.105217332 (lietas 7.lapa) un par to lietā nav strīda.

LAPK 289.panta pirmā daļa noteic, ja atceļ lēmumu un izbeidz lietu par administratīvo pārkāpumu, tad piedzītās naudas summas atmaksā. Tātad tiesību normā ir noteiktas personas tiesības uz samaksāta administratīvā soda atmaksu Lēmuma atcelšanas gadījumā.

[12] Saskaņā ar LAPK 280.panta trešo daļu no personas, kas pārsūdzējusi lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, valsts nodeva netiek iekasēta.

Arī Satversmes tiesas 2005.gada 4.janvāra spriedumā lietā Nr.2004-16-01 atzīts, ka, izskatot administratīvā procesa kārtībā administratīvā pārkāpuma lietas, jāpiemēro LAPK 280.panta trešā daļa.

Tiesa secina, ka pieteicējs, iesniedzot pieteikumu tiesā, ir nomaksājis valsts nodevu Ls 10 *(lietas65.lapa).*

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamata uzlikt par pienākumu valsts nodevu atlīdzināt atbildētājam (vispār izlemt spriedumā šo jautājumu), bet ir piemērojams Administratīvā procesa likuma 125.pants par valsts nodevas atmaksāšanu.

Ievērojot Administratīvā procesa likuma 125.pantā noteikto kārtību, tiesa uzskata, ka par valsts nodevas atmaksu ir pieņemams atsevišķs lēmums.

Tiesa konstatē, ka lietā nav iesniegts lūgums par valsts nodevas atmaksu, tādējādi tiesai nav pamats pašreiz lemt par valsts nodevas atmaksu.

[13] Ņemot vērā sprieduma [7]-[10] punktos minēto, tiesa secina, ka Lēmums ir prettiesisks un ir atceļams, un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama. Pamatojoties uz sprieduma [11] punktu pie administratīvās atbildības sauktās personas prasījums par Lēmuma rezultātā radušos mantisko zaudējumu Ls 4,42 apmērā atlīdzinājumu, kā arī Lēmuma rezultātā nodarītā morālā kaitējuma Ls 1000 apmērā atlīdzinājumu ir atstājams bez izskatīšanas. Ņemot vērā sprieduma [11] punktu pie administratīvās atbildības sauktās personai ir atmaksājams tās samaksātais naudas sods Ls 10 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3. punktu, 289.panta pirmo daļu kā arī uz Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atzīt par pamatotu *M.G.* sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007. gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/10-6 1792.

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007. gada 28.augusta lēmumu Nr.D57/10-6 1792 ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Piespriest no atbildētājas – Rīgas Domes – pie administratīvās atbildības sauktās personas samaksāto naudas sodu administratīvā pārkāpuma lietā Ls 10 (desmit latu).

Atstāt bez izskatīšanas pieteikumu daļā par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007. gada 28.augusta lēmuma Nr.D57/10-6 1792 rezultātā nodarītā mantiskā zaudējuma Ls 4,42 apmērā atlīdzinājumu, kā arī minētā lēmuma rezultātā nodarītā morālā kaitējuma Ls 1000 apmērā atlīdzinājumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009. gada 23. oktobrī

Tiesnese T.Jefremova